

Vài huyền thoại về Trâu

Được biết học giả NGUYỄN PHÚ THỨ tại Pháp vừa viết xong tác phẩm TÌM HIỂU CUỘC ĐỜI để ra mắt đầu năm Kỷ Sửu 2009, sách dày 400 trang, gồm 2 Chương và Chương Phụ Lục. Tác phẩm gồm những bài về *Sự Sống Ở Đời*, đã được các trang nhà và các tạp chí ở hải ngoại Việt Ngữ khắp nơi đăng tải, kết hợp các bài mới sáng tác, nay gom kết lại thành quyển sách giá trị để các độc giả tham khảo, sưu tầm tài liệu khi cần.

Xin trân trọng giới thiệu.

Ban Biên Tập .

Trong dân gian mình có những huyền thoại tương truyền về Trâu, xin trích dẫn như sau:

Tại sao Trâu ăn cỏ?

Thuở xưa, Ngọc Hoàng sai một vị Bồ Tát xuống trần gian mang theo 1 bao hạt giống lúa và 1 bao cỏ để phổ độ chúng sanh. Trước khi xuống trần, Ngọc Hoàng đã tỉ mỉ căn dặn, đến trần gian phải gieo rắc bao hạt giống lúa trước để dân có dư giả mà ăn, còn bao cỏ thì gieo sau để nuôi thú vật. Nhưng khi vị Bồ Tát đến trần gian, thấy phong cảnh khác lạ, nên mãi mê xem mà quên lời căn dặn của Ngọc Hoàng, để rồi gieo bao cỏ trước và bao hạt giống lúa sau. Từ đó, cỏ không cần trồng cũng mọc tràn lan khắp mọi nơi, các thú vật ăn không bao giờ hết vì quá dư thừa và không làm sao diệt cỏ hết được. Còn lúa phải gieo trồng rất cực khổ và khó khăn mới có ăn, bởi vì bị cỏ mọc lấn áp làm lúa phát triển chậm hơn cỏ. Bởi lỗi ấy của vị Bồ Tát, làm cho người trần gian trồng lúa rất khó nhọc mới có ăn và cỏ thì mọc tự nhiên quá nhiều, cho nên Ngọc Hoàng mới đày vị Bồ Tát này xuống trần gian hóa thành con Trâu để giúp người trần gian cày bừa trồng lúa và ăn cỏ, chùng nào hết cỏ sẽ được tha thú cùng phục hồi địa vị cũ, nhưng ăn hoài vẫn không bao giờ hết cỏ được, nên Trâu chưa thoát kiếp. Do lý do trên, nên Trâu thường đi cày bừa giúp nông gia và ăn cỏ.

Trong dân gian xem Trâu là vị Bồ Tát, có tánh tình hiền, nên ít ăn thịt hơn Bò là thế.

Tại sao Trâu chỉ có một hàm răng ?

Cũng tương truyền thuở xưa rằng : Các loài thú vật bốn cẳng như : Chó, Mèo, Trâu, Cọp ...v.v thì có được hai hàm răng, duy chỉ có con Ngựa dù cũng có 4 cẳng, nhưng chỉ có một hàm răng. Bữa nọ, Ngựa được mời đi dự tiệc, Ngựa nghĩ rằng mình chỉ có một hàm răng ăn rất chậm, nên đi hỏi Chó, Mèo, Cọp ... để mượn hàm răng, thì Chó, Mèo, Cọp ... cũng được mời ăn tiệc, chỉ còn Trâu cũng được mời ăn tiệc, nhưng không muốn đi vì lười, phần làm việc cực nhọc nên thân thể ê ẩm, nên không đi dự tiệc, cho nên Trâu được Ngựa đến năn nỉ và than thân trách phận vì số không có hai hàm răng, rồi hứa chỉ mượn tạm hàm răng của Trâu đi ăn tiệc xong sẽ trả lại liền, còn đền ơn đáp nghĩa cho Trâu. Trâu nghe bùi tai, động lòng nên gỡ cho Ngựa mượn. Sau khi dự tiệc xong, Ngựa thấy có hai hàm răng ăn rất mau và lại ngon miệng, nên động lòng tham, không giữ gìn lời hứa, bèn trốn lánh Trâu để giựt luôn hàm răng. Một hôm Trâu gặp được Ngựa đòi lại hàm răng và máng chửi Ngựa thậm tệ, Ngựa phóng nước đại chạy trốn mất dạng, Trâu rượt theo một hồi không bắt kịp Ngựa, vì thân thể nặng nề nên rất chậm chạp. Từ đó, Trâu đành nuốt hận cho đến ngày nay, chỉ có một hàm răng, trong khi Ngựa lại có hai hàm răng.

Đó là, nguyên do **Trâu** ăn cỏ, chỉ có một hàm răng và cày bừa giúp nhà nông trồng lúa. Đây là một trong những tương truyền trong dân gian để rằng đời đáng quý !

Tại sao Trâu không biết nói tiếng người và có cái sẹo như nốt ruồi dưới cổ ?

Thuở xa xưa, **Trâu** cùng nói được tiếng với người, nhờ vậy người dùng lời nói để sai khiến **Trâu**, cho nên bọn mục đồng (**chăn Trâu**) không thể dùng roi để đánh đập **Trâu** hay không cho **Trâu** ăn cỏ đầy đủ, vì sợ **Trâu** mét chủ. Nhờ vậy, người cùng vật quần quít và thương mến nhau. Có một gia đình nông dân nọ, có nuôi một con **Trâu** và muốn một cậu bé để chăn **Trâu**, thời gian sau nó bỏ bê chăn **Trâu**, vì mê lo đánh đáo cùng bọn chăn **Trâu** khác, nhưng sợ **Trâu** đi ăn lúa, nên nó cột **Trâu** lại một chỗ không cho ăn uống, cho nên **Trâu** bị đói, bụng xẹp ve, để qua mắt chủ, nó lấy mo cau áp vào bụng **Trâu** rồi trét bùn bên ngoài. Cứ thế, ngày ngày nó dẫn **Trâu** về chuồng, người chủ thấy bụng **Trâu** no tròn thì hài lòng và yên bụng tưởng rằng nó lo cho **Trâu** cẩn thận chu đáo, có ngờ đâu **Trâu** thì bị đói cả ngày, không như các ngày vừa qua, chỉ bỏ **Trâu** đói vài giờ, cho nên **Trâu** định mét chủ, nhưng **Trâu** bị nó khôn ngoan, lanh lợi dùng lời lẩn áp **Trâu**, không cho **Trâu** có dịp nói với chủ. Sáng hôm sau, người chủ vắt **Trâu** đi cày, **Trâu** đi không nổi vì đói, nên bị chủ quát : "**Mau lên đồ lười**". **Trâu** trả lời : "**Không phải lười vì đói**" Chủ nói : "**Ngày nào nó cũng cho mày ăn một bụng no nê mà đói nổi gì?**" **Trâu** thốt lộ : "**Nó chỉ lo mê đánh đáo, rồi nói láo cho tôi ăn no, no gì mà no trong mo cau ngoài đất sét**". Người chủ vội vàng kiểm chứng thấy sự thật, khi lột mo cau trét bùn dưới bụng **Trâu** và đánh cậu bé chăn **Trâu** một trận nên thân. Từ đó, ngày nào **Trâu** cũng được ăn no và tắm rửa chu đáo. Riêng cậu bé chăn **Trâu**, ba bốn ngày hôm sau chỗ bị đánh vẫn còn sưng, cậu bé ngồi khóc trên bờ ruộng, bỗng một ông lão hiện ra hỏi han nguyên do bị đánh, cậu bé trình bày sự thật và ông lão rút trong người ra một nén nhang, rồi đốt lên dí vào cổ con **Trâu**, làm cho **Trâu** đau điếng, kêu khan cả cổ, tiếng nói dần dần biến mất, sau cùng khi nào muốn nói, **Trâu** chỉ phát ra được tiếng "**nghe...ọ**". Riêng ở chỗ bị thương, sau đó trở thành một cái sẹo như nốt ruồi. Từ đó, **Trâu** sanh ra đều không nói được tiếng người và đều mang cái nốt sẹo ở dưới cổ.

Trâu trong Tây Du Ký

Trong **Tây Du Ký** tác giả Ngô Thừa Ân nói về Ngưu Ma Vương đánh với Tề Thiên Đại Thánh cuối cùng nhờ có Thái Thượng Lão Quân mới thu phục được Ngưu Ma Vương dẹp bỏ được chướng ngại trên đường thầy Trần Huyền Trang tức Tam Tạng phụng chỉ vua Đường Thái Tôn sang nước Thiên Trúc để thỉnh kinh Phật về truyền bá trong dân gian. Ba bộ kinh của Phật Giáo là : Kinh Tạng, Luật Tạng và Luận Tạng gọi chung là Tam Tạng. Trên đường đi xa xôi ngàn dặm, hành trình gian nan, nguy hiểm vì có nhiều yêu quái, nhờ có ba học trò giỏi theo phò như sau :

➤ thứ nhất là Tôn Ngộ Không tức Tôn Hành Giả, cốt Khí tu hành lâu năm nên thành người, có 72 phép biến hóa thần thông, được biệt danh là Tề Thiên Đại Thánh.

➤ thứ nhì là Trư Bát Giới, cốt Heo tu hành lâu năm nên thành người, cũng có phép không vừa.

➤ thứ ba là Sa tăng, một con quỷ hung tợn được thầy Tam Tạng thuyết phục và thâm dụng làm đệ tử.

Mặc dù thầy Trần Huyền Trang có ba đệ tử tài năng phép thuật cao cường, nhưng khi đến Hoả Diệm Sơn đành phải chùn bước, vì trở ngại núi quá cao lại có phun lửa rục trời, sức nóng mãnh liệt. Muốn vượt qua phải dập tắt ngọn lửa này, nhưng phải có cây quạt Ba Tiêu

của **Ngutu Ma Vương** tức chồng của Bà **La Sát** nắm giữ. Được biết, **Ngutu Ma Vương** vốn là con **Trâu** đã tu luyện cả ngàn năm thành người, nên tài phép không thua gì **Tề Thiên Đại Thánh**. Thầy trò **Đường Tăng Tam Tạng** tìm đến mượn quạt **Ba Tiêu**, thì **Ngutu Ma Vương** không cho mượn, còn nặng lời sỉ vả, cho nên **Tôn Hành Giả** hiệp cùng **Trư Bát Giới** được **Thổ Địa** trợ giúp vây đánh **Ngutu Ma Vương** suốt ba ngày ba đêm để chiếm đoạt quạt **Ba Tiêu**, nhưng bất phân thắng bại. Sau cùng, nhờ **Phật Tổ** cho bốn Ông **Kim Cang** tấn công bốn hướng như sau :

- ↻ Ông **Đại Lực Kim Cang** hướng Đông.
- ↻ Ông **Vĩnh Trụ Kim Cang** hướng Tây.
- ↻ Ông **Thắng Chi Kim Cang** hướng Nam.
- ↻ Ông **Bát Pháp Kim Cang** hướng Bắc.

Khi đó, **Ngutu Ma Vương** mới cùng đường chống đỡ, nên phải chạy trốn, nhảy lên cao núp trong mây, nhưng cũng không thoát khỏi được, vì có các sứ thần của thượng đế là **Na Tra** và **Lý Thiên Vương** chặn đường vây bắt. Cuối cùng **Ngutu Ma Vương** mới chịu đầu hàng và quy y đầu **Phật**.

Những huyền thoại về **Trâu** còn nhiều, nào là : **Trâu nhà**, **Trâu rừng**, **Ngutu Mân** (**Trâu ngủ**)...

Trích dẫn trong tác phẩm *Tìm Hiểu Cuộc Đời* của học giả **Nguyễn-Phú-Thứ**